

S. Janina Iwanicka OFS

Nawrócenie w świetle Reguły Franciszkańskiego Zakonu Świeckich

Doniosłym wydarzeniem w roku 2018 jest czterdziesta rocznica zatwierdzenia Reguły FZŚ przez Papieża Pawła VI. Ten piękny i ważny dla nas dokument wskazuje nam sposób życia wymagający nawrócenia i pójścia za Jezusem Chrystusem.

W punkcie 7 Reguły czytamy: „Jako «bracia i siostry od pokuty» z racji swego powołania, pobudzeni mocą Ewangelii, niech na wzór Chrystusa kształtują swój sposób myślenia i działania poprzez całkowitą i doskonałą przemianę wewnętrzną, którą Ewangelia nazywa «nawróceniem» i którą ze względu na słabość ludzką trzeba codziennie podejmować”.

Nawrócenie to nowy sposób widzenia i oceniania rzeczy, uświadomienie sobie, że Bóg mnie kocha, a Jego miłość jest dla mnie jedyną siłą napędową do mojej modlitwy, pracy i działania.

By dokonać takiego nawrócenia, należy rozpocząć właściwe poznawanie Jezusa w Jego Ewangelii, aby zobaczyć, jak On odnosił się do ludzi, jak osądzał rzeczy i uczyć się tego.

Nawrócenie to pewien wysiłek, pewna wędrówka, która musi być nieprzerwana, bowiem „egoizm zawsze powraca, a my musimy przewycięzać go codziennie” (Ewangeliczna forma życia. Wincenty Freza, kapucyn. Warszawa 1985, s. 58.).

Nawracać się to żyć dla Chrystusa, a pokusy pokonywać mocą Bożą.

Żyjemy w świecie, w którym często słyszymy, że człowiek nie jest grzeszny, łatwo usprawiedliwiamy się z drobnych wykroczeń przeciwko prawu Bożemu, staramy się dorównać współczesnym zasadom życia, zapominamy o Bożej sprawiedliwości itd. Często popadamy w grzech egoizmu i pychy, bardziej myślimy o sobie niż o innych, cenimy pochwały, nie lubimy krytyki. Chcemy sami wydawać nakazy, decydować o innych, bo trudno nam się podporządkować

nauce Kościoła i przełożonym. Wiele można wyliczać pokus czyhających na nas w obecnym świecie. Dlatego potrzeba nawrócenia jest dla franciszkanów świeckich celem nadrzędnym, wymagającym pomocy Bożej w pokonywaniu grzechów.

Bliskość Chrystusa odkrywanego w Słowie Bożym pomoże nam w procesie nawrócenia. Starajmy się codziennie sięgać po Pismo Święte, aby poznawać Boga, Jego wolę, kontemplować Jego Słowo, medytować oraz wprowadzać w życie.

„Gruntownemu, osobistemu nawróceniu się pomaga bardzo działalność Braterstwa, tj. wspólne rozważanie, rewizja życia, a nawet wzajemne poprawianie, z braterską miłością, swych błędów i ocena, czy postępowanie jest zgodne z duchem franciszkańskim, czy jest dobrym środkiem do stworzenia podstaw do nawrócenia się, zawsze jednak bądźmy w tym ożywiani szczerą chęcią, i uzbrojeni w pokorę” (Ewangeliczna forma życia, tamże str. 58.).

Wielką pomocą dla nas franciszkanów świeckich w procesie nawrócenia jest formacja ciągła, rozważanie Reguły, Napomnień św. Franciszka, Konstytucji Generalnych, poznawanie bogatej literatury franciszkańskiej. Wielokrotnie sięgam do tych źródeł i za każdym razem odkrywam nowe, bardzo ważne wskazówki do przemiany swego życia i przekonuję się, że „nawrócenie” trwać będzie do końca mego życia.

Oprócz formacji, wielką pomocą są rekolekcje, zgłębiające duchowość franciszkańską. Czy zdajemy sobie sprawę jak ważne jest uczestnictwo w tych ćwiczeniach duchowych, prowadzonych przez Kapłanów, Ojców Franciszkanów. Podczas rozważań można wiele dowiedzieć się o sposobie życia franciszkanów świeckich, o znaczeniu Słowa Bożego i prawodawstwa wskazującego właściwą drogę w naszym życiu świeckim.

Celem nawrócenia jest dążenie do tego samego sposobu myślenia oraz działania, jaki reprezentował Jezus Chrystus.

Osiągnięcie podobieństwa do Chrystusa posiada pewne stopnie i wypływa z psychologii miłowania. Ten kto miłuje, zaczyna naśladować umiłowaną osobę w postawie zewnętrznej. W miarę jak miłość pogłębia się i staje się świadoma, dąży do upodobnienia się do umiłowanej osoby w uczuciach, gustach i skłonnościach.

Franciszkanin świecki nigdy nie może przestać dążyć do stania się drugim Chrystusem. Ideał ten jest trudny, bo skłonność do grzechu ciągle powraca i pojawia się zniechęcenie.

Wielką pomocą jest dla nas Sakrament Pokuty, jest on nie tyle znakiem, rzeczywistością przebaczenia ze strony Boga, lecz również potężnym środkiem łaski. Jest także znakiem miłości, którą Bóg dla nas zachowuje.

Nawrócenie prowadzi do głębokiej jedności z Bogiem: powoli, w miarę jak odsuwamy się od nas i od naszych spraw, coraz bardziej zbliżamy się do Tego, Który staje się ośrodkiem naszych zainteresowań. Na drodze nawrócenia wielką rolę spełnia **modlitwa**, która ma być „dusza naszego życia i działania” (Dekret o apostołstwie świeckich 4.).

By stać się prawdziwym czcicielem Ojca, trzeba zawsze żyć i działać w jedności z **Bogiem**, w stanie uwielbienia, ofiarowania Mu tego, czym się jest, co się posiada, tego, co się czyni, co się otrzymuje.

Dla naśladowania św. Franciszka, świecki franciszkanin będzie się starał pozostawać w jedności z Bogiem w tym wszystkim, co myśli i czyni, będzie pozostawał w jedności z Nim.

W krótkiej modlitwie będzie wyrażał pochwałę Stwórcy, dziękował za piękny świat, będzie z ufnością prosił o siły do znoszenia trudu, przyjmowanego, jako ofiarę dla Boga. Codzienne udręki, konieczność wykonywania tych samych czynności, może uczynić źródłem nawrócenia. „Pan światłem i zbawieniem moim” Ps 27,1, On troszczy się o mnie, umacnia na drodze życia doczesnego.

Pan jest moim światłem... Jego światło pomaga w podejmowaniu codziennych decyzji, dzięki niemu zaczynamy widzieć drogę wyjścia z trudnej sytuacji.

Pan jest moim zbawieniem... On wybawił mnie z grzechu, pojednał z Ojcem niebieskim.

Pan obroną mojego życia... On potężny mocarz, jest moją ucieczką. Mogę do Niego przyłgnąć, gdy życie zadaje mi kolejne ciosy. Osłania, gdy osaczają mnie pokusy (Por. Słowo Wśród Nas. Medytacje na każdy dzień. Kwiecień 2018 r. s. 27).

Szczególne znaczenie, na drodze nawrócenia, przypisuje się życiu sakramentalnemu. Franciszkanin świecki starannie przygotowuje się do przyjmowania Sakramentów i dąży do tego, aby inni przyjmowali je z jak największą dla siebie korzyścią. Dlatego ważne jest nasze zaangażowanie i pomoc ludziom zaniedbującym życie sakramentalne. Naszej pomocy oczekują osoby schorowane potrzebujące wiatyku lub namaszczenia chorych.

Na drodze nawrócenia pomaga nam przede wszystkim Eucharystia. Z niej bierze się w nas uświęcenie i uwielbienie Boga. Codzienna Msza Święta, mimo że nie jest przez Regułę nakazywana, jest pożądana z tytułu miłości, którą żywi się do Chrystusa.

Reguła zaleca modlitwę liturgiczną. Stąd zdecydowana większość franciszkanów świeckich łączy się w modlitwie Kościoła odmawiając Jutrznie, Nieszpory i Kompletę, znamy i odmawiamy „Oficjum” – 12 Ojcze nasz. Ważne jest, aby osoba świecka modliła się nieustannie w jedności z wolą Bożą, czyniąc z modlitwy duszę swego istnienia i swego działania.

Nieustannie podejmowanie trudu nawrócenia wiele zmieni w naszym życiu, pozwoli zrozumieć, że Bóg kocha każdego człowieka, że Jego miłość jest siłą napędowa modlitwy i pracy, a nasze życie jest odpowiedzią na tę miłość.